

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

ΕΦΗΜΙΕΡΙΣ
ΣΑΤΥΡΙΚΗ - ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ, ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Συντάκτης : Χ. ΔΕΛΗΓΚΙΑΒΟΥΡΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Απέναντι του ξενοδοχείου Μαλανοῦ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

'Εν Μυτιλήνῃ	Γρ. 30
'Εν τοῖς χωροῖς καὶ τῷ Κράτει	» 40
'Εν τῷ Εξωτερικῷ !	Φρ. Χρ. 10

Υπεύθυνος Α. Α. ΜΑΡΙΓΛΗΣ

"Εκαστον φύλλον 20 παράδεις. — Ημέραι 1 Γρόσιον.

Χρόνος πρώτος πέρνει δίνει
κι' έδρα μας ή Μυτιλήνη.

"Ενδεκ' ἀριθμὸ μετροῦμεν
καὶ γελοῦμεν καὶ θρηνοῦμεν.

Χίλια ἐννιακόσια δέκα, εἴκοσι κι' ἔννια Γενάρη
Δυστυχήματα στὸ Γένος ἔτοιμάζει τὸ Φανάρι.

Γράμμα ἀπὸ τὴν Ηὔλη πάλι
τοῦ συντάκτου μας Μιχάλη.

(Εἴκοσι κι' ἑπτὰ Γενάρη
ώρα τρεῖς κι' ἀπὸ τὸ Φανάρι).

Καὶ πρῶτον-πρῶτον ἔρωτῷ πᾶς εἰσθε, πᾶς περνάτε,
ἀν βγαίνετε περίπατον, ἀν τρώτε, ἀν πεινάτε,
ἀν Ἀριστίνδην ἔχετε, καθὼς καὶ Συνταγμάτιον
ὅπως ἐδῶ οἱ βλέποντες τὸν κόλπον τὸν Κέρατιον.

Ἐγώ, ἔ·δρξα τῷ Θεῷ, κι' ἔγὼ παιδιά διγιαίνω
κι' ἀν θέλετε τ' ἀπίστευτο σὰν διπουργὸς παχαίνω.

Δοιπὸν θαρρῶ σᾶς ἔλεγα σὲ κάποια ἐπιστολὴ
ὅτι τὸ Κέντρον ζήτημα δεινὸν ἀπασχολεῖ,
ἀν δηλαδὴ παπᾶς παπᾶ λέγει ποτὲ ἀλήθεια
κι' ἀν ἔξεστιν τῷ ποντικῷ τοῦ σύρειν κολοκύθια.

Σάφως δὲ τὸ συμπέρασμα ἔξ δλων τούτων μένει
ὅτι τὸ Κέντρον δύναται νὰ λύνῃ καὶ νὰ δένῃ
νὰ θύῃ κι' ἀπολύῃ
κι' εἰς τοῦ λαοῦ τὴν ἔκκλησι τ' αὐτιά του νὰ τὰ κλείῃ.

Καὶ εἰναι σὰν νὰ λέγῃ: Δὲν μοῦ χαλνοῦν τὸ κέφι
οὔτε βροχαί, οὔτε ἀστραπαί, οὔτε χειμῶνος νέφη,
οὔτ' ἀν ἀρπάζουν Βούλγαροι σχολεία καὶ ἐκκλησίες,
οὔτ' ἀν μας στέλνουν βρωμερές κι' ἀνήκουστες βρισιές.

Δὲν μὲ χαλνοῦν τὸ κέφι καὶ χίλιες Ἐξαρχίες
καὶ ἄλλες τέσες ἀν πεινοῦν δικές μας ἀπαρχίες
καὶ τοῦ λαοῦ τὰ δάκρυα ποῦ χύνει κάθε λίγο
γιὰ κάτι ασήμαντες πληγὲς ποῦ τάχα ἔγω τοῦ ἀνοίγω.

Δὲν τὸ χαλοῦν τὸ κέφι μου οὔτε κατακλυσμὸι,
οὔτ' ἐθνικῆς καταστροφῆς ἀπαίσιοι χρησμοὶ
οὔτε φοβέρες κι' ἀπειλές,
οὔτ' "Εθνος μου μερόνυχτα κι' ἀν κάθεσαι νὰ κλαῖς.

"Ενα Θεὸ λατρεύω ἔγω, τὸ Πεῖσμα, τὸ Γινάτι!
Κι' ἀν Βούλγαροι μᾶς βγάζουνε τὸ μόνο μας τὸ μάτι
μ' αὐτὰ καὶ μ' ἄλλα ἡ Ἐκκλησία δὲν χάνει δὰ καὶ κάτι,
οὔτε πάθανει τίποτε κι' ἀν χάση τὰ Προνόμια
μὲ ξένας ἐπεμβάσεις,
κι' ἀν χάση κάθε ιδανικὸ καὶ ἄλλα τέτοια δμοια
ποῦ εἰναι νὰ τὰ βράσης.

Ἐγώ, σᾶς τῶπα κι' ἄλλοτε, δὲν μὲ χαλνοῦν τὸ κέφι
οὔτε φωνὲς, οὔτε καημοὶ, οὔτε δακρύων νέφη,
οὔτ' ἀν ἀρπάζουν Βούλγαροι σχολεία καὶ ἐκκλησίες,
οὔτ' ἐθνικὲς καταρατακιές, οὔτε χονδρὲς βρισιές!

Τὸ κέρδος δὲ τὸ μέγιστον τὸ "Εθνος ποὺ θὰ πάρη
ἀπὸ τὰς διαμάχας των αὐτάς τὰς ἐναγεῖς,
εἰν' ὅτι καταφθάνουνε στ' ἀμαρτωλὸ Φανάρι
θερμὰ συγχαρητήρια... Βουλγαρικῆς πηγῆς!

ΕΘΝΙΚΟ ΜΟΙΡΟΛΟΓΙ

Παρηγοριά ζητῶ ναύρῳ
στοῦ Γρηγορίου τὸ Σταυρό.

Δέξου κ' ἐμένα, Μάρτυρα, γυμνὸν κεῖ ἀφανισμένον
νὰ κλάψω τώρα ἐμπρός Σου...
Κ' ἔνα στεφάνε ἄφεσ με μὲ δάκρυα ραντισμένο
νὰ πλέξω στὸ Σταυρό Σου.

Κύττα τριγύρω, Μάρτυρα, σὲ τέ βαθὺ κρημνὸν
σέρνουν τὸ Γένος ἀκαρδοὶ κεῖ ἀνάξιοι ρασιφόροι,
κύττα πῶς σφάζουν, δήμοι, τὸν ἀσπελὸν ἀμνὸν
καὶ πῶς τριγύρω Σάτυροι χορεύουν θεοφόροι!

Κύττα πῶς μᾶς κατήντησαν! Περέγελα, παληάτσους
καὶ τῶν Εθνῶν κουρέλαι.
Τὰ ἴδαινεκὰ μᾶς τάθαψαν, μᾶς ρήμαξαν στοὺς μπάτσους
τὰ χθεσινὰ κοπέλαι.

Κε' αὐτοὶ-- αὐτοί! -- γιὰ τύπους συζητοῦν, γιὰ δόξες καὶ γιὰ θρόνους
καὶ μόνους
μόνους θεούς των προσκυνοῦντὸν Ψέμμα καὶ τὸ Πάθος
κε' οὐδὲ μετροῦν τῆς συμφορᾶς τῆς Εθνικῆς τὸ βάθος.

"Εχει πάρα; ἔχει φαγέ; μεταξωτὰ ἔχει ροῦχα;
Κοπέαστε κοιλαράδεις!....
Καὶ γύρω ὡς μᾶς βρέξουνε: Γειούχα! καὶ πάλιν γειούχα!
βουλγαρικοὶ ξουρνάδεις.

Κύττα τριγύρω κεῖ ἀπλωσε τὸ πατρικό Σου χέρι
καὶ σῶσε τὰ παιδιά Σου,
καὶ λέγη ἀγάπη στεελέ τους μὲ κάποιο περιστέρι
ἀπ' τὴν τρανὴ καρδιά Σου.

Τέ μὲ θωρεῖς ἀκένητος; Πατέρα τέ δακρέζεις
αὐτὴ τὴν μαύρη ωρα;
-- «Τοῦ κάκου, Γένος δύστυχο, παρηγοριά ἐλπέζεις.
εἶνε συνσμένεξοί φωτειέσοι πλάστρεις μέσ' στὴ γώρα!»

ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

— Ξέρεις μπάρμπα Κωστή γιατὶ οἱ γιατροὶ ἀπαγορεύουν τὴς
βδέλλαις;

— Γιατὶ δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ τὴς διορίζουν.

Τὸ αἷμα τοῦ ἀρρώστου τὸ πίνουν οἱ ίδιοι.

— Δὲν μοῦ λέεις ξέρεις γιατὶ δὲν ἀκούεται δὲ Τζετζικας;

— Εὔκολο νὰ τὸ καταλάβης τὸ κρύο αὐτῆς τῆς ἔνδομάδος

τὸν ξεκόλλησε ἀπὸ τὴν Δύναμι του.

— Καὶ τώρα;

— Τώρα κάποιος σπαραξιάρδιος θὰ θρηνή τὸν διαλαλητή του.

ΜΕΘΗ

Ξανθοῦλά μου δλοστρόγγυλη, καστανομάτα σύ,
ὦ! δός μου τὸ κρυστάλλινο ποτήρι τὸ γεμάτο
θέλω νὰ πιω τὸ ἀθάνατο καὶ τὸ γλυκὸ κρασί¹⁵
νὰ λησμονήσω τὴ ζωὴ νὰ πάνε οἱ πίκρες κάτω.

Μήν ἀρνηθῆς ἀγάπη μου. Θὰ πιοῦμε οἱ δυὸ μαζὶ,
θὰ γέρνης μέσ' στὰ στήθη μου, θὰ σὲ κρατῶ ἀπ' τὴ μέση
γιατὶ, ἀν μπορέσῃ καὶ κανεὶς χωρὶς κρασί νὰ ζῇ,
χωρὶς τὸν ἔρωτα ποτέ, ποτὲ δὲ θὰ μπορέσῃ!

Κηφᾶς

Στὸ κατάστημα τῶν Αδελφῶν Κοπαράνη ἔφθασαν σοκολάτες καὶ κακάο.

Φίνα πράγματα.

ΤΑ ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΤΟΥ "ΣΚΟΡΠΙΟΥ",

Την έδειμαδα ταύτην έπαιχθη μετά σπανίας έπιτυχίας το «Συνάχι» έργον του Λογίου κ. Γγρασίδου.

Ποσοστά επί πλην εισπράξεων άλληγα και εί λαχτρό; ως συντελέσαντες πάνυ εύγεινοι εις τήν τελειστέραν... διεξηγογήν του παρα.

Είς τὸν Κινηματόγραφον νέον πρόγραμμο, θαυμαστής ποικιλίας: «Τὰ Ακαπελέων» ἔγχρωμος ταινία ἐκ τοῦ φυσικοῦ. Η «ἀναπάραδικη» δράμης καθημερινὸν εἰς ἀτελευτήτους πράξεις. Η «ἀπεργία» κωμῳδία μανόπρακτος, ἀστειστάτη, μετά πολλῶν σχολικῶν ἀσμάτων. Ο «Ἐμφορας» ίλαροτραγῳδία ἐξιφρενική, ταινία τέχνης ἐκ τῶν γνωστῶν *laboratoires Patté*.

Σαρσαὶ δὲ νεώτερος.

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ο καιρὸς ἀκατάστατος. Μεγάλαι τρικυμίαι ἐν τῷ Γυμνασίῳ. Ναυάρια συνοικεῖσιν. Ἐμφάνισις εἰς τὸ «Ἐθνικὸν Βῆμα» κομήτου τοῦ Ράσσουλέη μὲ μακριὰ μαλλιὰ καὶ λίγη γνῶσι. Ἐπίκειται θύελλα, ἥτις πιθανὸν νὰ παρασύρῃ καὶ τὸν κομήτην. Ο Σκορπιός εἰς τὸν Τροπικὸν... τῶν εισπράξεων.

• Ο Καζαμίας.

ΤΙ ΚΑΤΑΔΑΒΑΙΝΕΙΣ;

Θυμήθηκες καμμιδὴ φορὰ τῶν περασμένων χρόνων τὰ τρυφέρα φιλάκια μᾶς; Ποὺ αὐτὰ δὲν ἦταν μόνον ποὺ τόσοι μᾶς ἐδύσλευν ὅταν ἀγχαλιασμένοι στὸν κόρφο σου φιλύριξα γλυκεὶα θὰ ἔψυχήσω; Δὲν ἦσουνα τότε καὶ σὺ πολὺ ἐντυχισμένη, δταν μὲ πόνο σκύφτοντας νὰ σὲ γλυκοφιλήσω γλυκὰ-γλυκὰ μοῦ ἔλεγες: «Μὰ τὶ καταλαβαίνεις;» καὶ σοῦδινα ἀπάντησῃ: «Λουλού μου... μὲ πεθαίνεις;»

Σ. Ἀλκαλαν.

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΝΤΑ

Αχ Κυριακοῦλά μ! ἀφησε τὶς κάκιες, τὰ γινάτια. Δὲ βλέπεις πῶς κατάντησα μ' αὐτὰ σου καὶ μ' αὐτά; Πές: Σ' ἀγαπῶ! Ή μὰ τὰ δύο, τὰ δυοσ σου σκορδομάτια θὰ πάρω ρετσιγόλαδο καὶ δός του δλο.... ἀποσιωπητικά!

• Ο ἀρωντοχτυπημένος.

Σ' ΕΝΑ.... ΑΠ' ΤΟ ΠΑΡΔΟΥΡΟ

Ιδρωσές καὶ κουράστηκες κ' ἔφτυσες μαῦρο αἷμα καὶ τὸ μανσοῦπι ἀρπαξες ἄλλου γνωστοῦ σου λάφυρο. Μὰ τώρα δλοι σοῦ δείχνουνε μὲ τρυφέρδ ἔνα βλέμμα, καποιο γνωστὸ παράθυρο!

ΑΔΕΛΦΙΚΑ ΦΙΛΙΑ

Δυὸς ραβδίνοι μιὰ φορὰ στόμα-στόμα φιληθῆκαν. Καὶ νὰ διῆς τὶ συμφορά! παρευθὺς... φαρμακωθῆκαν!

Per Diōs

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΕΡΩΝΗΣ

Τὴν Κυριακὴν τὸ βράδυ ὁ κ. Δ. Βερώνης ἔχει τὴν τιμητικήν του.

Τὸ ἄλλο θέλετε νὰ σᾶς ποῦμε; Δὲν σᾶς φαίνεται περιττὴ κάθε φράσις, κάθε λέξις ἐπαινετικὴ διὰ τὸ ἔργον ἐνδεικνύοντα μὲ καρδιὰ, διὰ τὸν εὐγενῆ καὶ δύσκολον ἀγῶνα ἐνδεικνύοντος ποὺ δούλεψε μὲ ἀφοσίωσι στὴν ἀνύψωσι τοῦ πτωχοῦ μας θεάτρου, ποὺ τίμησε τόσα χρόνια τώρα τὴν Ἑλληνικὴ Σκηνὴ, πρώτης τάξεως Τέχνης, καὶ ποῦ καλλιτέχναι γνωστοὶ πανταχοῦ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὀμβλιγσαν μὲ τὰ ὥραιότερα κοσμητικὰ ἐπίθετα τόσσον διὰ τὸν Ἀνθρωπὸν, δον καὶ διὰ τὸν Τεχνίτην; Ή τάχα ἡμεῖς τώρα θὰ τὸν συστήσωμεν εἰς τὸ Μυτιληναϊκὸν Κοινὸν, τὸ δόποιον κυριολεκτικῶν τὸν λατρεύει; Λοιπὸν περιοριζόμεθα εἰς αὐτό: Ο κ. Δ. Βερώνης τὴν Κυριακὴν τὸ βράδυ ἔχει τὴν τιμητικήν του.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΟΥΛΙΑΤΟΣ

Ο «Σκορπιός» χύνει φερμά δάκρυα διὰ τὸν φάνατον τοῦ καλοῦ πολίτου καὶ σεβαστοῦ οἰκογενειάρχου Β. Τουλιάτου καὶ ἐκφράζει ἐγκάρδια τὰ συλλυπητήριά του εἰς τὸν οἰκεῖον αὐτοῦ διὰ τὴν ανεπανόρθωτον συμφοράν.

ΛΙΜΕΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Προχθὲς κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα μας ἡ «Κοιλά» τοῦ Φαγοπότη, μπουμπάρδα τριακοσίων τόννων. φορτωμένη μὲ διάφορα δσπρια, μὲ τριάντα κάσσες πορτοκάλια καὶ διακόσια βαρέλια κρασί.

Αὔριον ἀναχωρεῖ, Θεοῦ εύδοκοῦντος καὶ καιροῦ ἐπιτρέποντος, τὸ ιπέρωκεάνειον «Πασαπέρνης» διὰ Παλιγγεμεσίαν μὲ ἐνσφραγίστους μυστικὰς διαταγὰς, ὑπὸ πλοιαρχον τὸν καπετάν Βάρδα τὸν Γεύάτον.

ΣΤΗΝ ΣΥΝΟΔΟ

Αλήθεια πῶς ξεσχίζεσαι διὰ τὸ Συνταγμάτιον;

Οριζεσαι πὲρ Ντίο;

Η τάχα θέλεις νὰ μᾶς πῆς ἢ δοτικὴ γινάτιον πῶς κάνει γινατίψ;....

Ξένος Παλάβρας

